

Posudek vedoucího bakalářské práce: Kamil Beer – Pan Archeolog

Kamil Beer si téma životopisné zповědi profesora Bouzka nevyutil. Bylo mu nabídnuto a on ho přijal netuše, do jak divoké řeky vstupuje. Pan profesor Bouzek je skvělý člověk, ale ne snadný narátor. Jeho dikce je (jak ostatně většina zde přítomných ví) ironická, vědomě klamavá, někdy až sebepoškozující – je kvapná, jeho informace jsou mnohdy překvapivě redundantní („překvapivě“ v tom smyslu, že o téže věci mluví opakovaně, ale ne vždy stejně). Zkrátka: pan profesor je normální chlap, který vypráví svůj příběh tak, aby si nezadal s domněnkou, že se chlubí.

Kolega Beer při své práci (která byla pro něj dřinou) udělal jednu chybu, která je v rozporu s návodem, kterému říkám Teoretické minimum a které distribuují mezi studenty svého kursu Smysl rozhovoru a úskalí jeho přepisu (Beer tento kurs absolvoval).

Ve svém textu říkám: *Pracovat ve formátu životopisné zповědi, tzn. ve formátu subjektivní interpretace osobních i „veřejných“ dějin, znamená čelit dvěma základním úskalím: a) je důležité vytvořit si ke zповídanému nadstandardní vztah, který se podobá přátelství, b) je ještě důležitější nepodlehout iluzi, že zповídaný (lépe: vypravěč, váš „přítel“) dovede být, bez ohledu na běžná autokritická prohlášení, sám k sobě do té míry přísný, aby osobní i „veřejné“ dějiny necedil přes své (vždy přirozeně ješitné) ego.*

Kolega Beer zprvu nepostřehнул rozdíl mezi klamavou ironií pana profesora a jeho velmi opatrnou a řídkou „sebechválou“. Takže se po dvou sezeních začínalo de facto znovu. Druhou chybou bylo toto: Studentům vtlučím intenzivně do hlavy, že autorizaci životopisné zповědi je třeba absolvovat spolu s narátorem, sedět vedle něj, vymlouvat mu jeho pochyby, prosit ho o upřesnění dat, místních jmen apod. Autorizace tohoto žánru je psychologicky velmi náročná věc a autorizační podpis narátora je velkým vítězstvím toho, kdo zповídá. Kamil Beer to při autorizaci první krátké várky zповědi neudělal a poslal svůj přepis panu profesorovi mailem. Nastala „katastrofa“. Pan profesor se rozhodl celý text, který dostal (naštěstí jen cca 10 stránek) slovo od slova přepsat a tvrdě zredigovat.

V tu chvíli jsem byl nucen vstoupit do hry já a poprosit profesora Bouzka, ať to nedělá, že to je Beerova práce, Beerův přepis řečeného atd. Pan profesor se zachoval excelentně a noblesně. Řekl mi Ano, a poté již opravoval jen v nahrávce špatně srozumitelná fakta a jména.

Záměrně popisuji těžkosti okolo vzniku této bakalářské práce, abych tak omluvil některé její nedostatky.

Celkově (a právě vzhledem k okolnostem) považuji práci Pan Archeolog za vydřenou, ale velmi dobrou a hodnocení „lepší velmi dobrá“ navrhuji.

V Praze, 22.9.2013

Mgr. Jan Kašpar